

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 По1 7/2011
Дана 10.06.2011. године
Београд
Немањина бр. 9

организовани криминал неовлашћено држање опојних

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија: Слободана Рашића, председника већа, Верољуба Цветковића, Савке Гогих, Надежде Мијатовић и Драгољуба Ђорђевића, чланова већа, са вишим судијским помоћником Јеленом Петковић-Милојковић као записничарем, у кривичном предмету против **оптуженог АА и др.**, због кривичног дела неовлашћеног стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ и др., одлучујући о жалби Тужиоца за организовани криминал, жалби браниоца оптуженог АА, адв. АБ, жалби браниоца опт. АА, адв. АБ1, жалби браниоца опт. АА, адв. АБ2, жалбама оптуженог ББ и његовог браниоца, адв. БА, жалби браниоца оптуженог ВВ, адв. ВА, жалбама бранилаца оптуженог ГГ, адв. ГА и адв. ГА1, жалби браниоца оптуженог ДД, адв. ДА и жалби браниоца оптуженог ЂЂ, адв. АБ1, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 235/10 од 26.11.2010. године, у седници већа одржаној у смислу чл. 375 ЗКП-а, дана 12.05.2011. године, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Миленка Мандића, оптужених АА, ББ, ВВ и ЂЂ, заједничког браниоца оптужених АА, ЂЂ и ДД, адв. АБ1 (по заменичком пуномоћју за оптуженог ДД), бранилаца оптуженог АА, адв. АБ2 и адв. ЂА, по заменичком пуномоћју, браниоца оптуженог ББ, адв. БА, браниоца оптуженог ВВ, адв. ВА, бранилаца оптуженог ГГ, адв. ГА и адв. ГА1, а у одсуству уредно обавештених оптуженог ДД и његовог браниоца, адв. ДА и браниоца оптуженог АА, адв. АБ, и дана 13.05.2011. године у присуству свих лица, као и дана 12.05.2011. године, осим уредно обавештеног браниоца оптуженог ББ, адв. БА, те у присуству браниоца оптуженог АА, адв. БА и браниоца оптуженог ДД, адв. ДА, **дана 10. јуна 2011.** године, донео је

ПРЕСУДУ

Поводом жалбе браниоца оптуженог ВВ, а по службеној дужности само у погледу правне оцене дела и одлуке о казни, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 235/10 од 26.11.2010. године, тако што

Апелациони суд радње оптуженог ВВ, описане под тачком 4 изреке првостепене пресуде, правно квалификује као кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246-а став 1 Кривичног законика, за које му утврђује казну затвора у трајању од 2 (два) месеца, па га, задржавајући као правилно утврђену казну затвора из првостепене пресуде у трајању од 5 (пет) година, због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ, применом одредбе члана 60 став 2 тачка 2 Кривичног законика **ОСУЂУЈЕ** на јединствену казну затвора у трајању од **5 (пет) година и 1 (једног) месеца**, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 01.09.2009. године, па надаље, док се жалбе браниоца оптуженог ВВ, Тужиоца за организовани криминал, оптуженог ББ и његовог браниоца и бранилаца оптужених АА, ГГ, ДД и ЂЂ као неосноване **ОДБИЈАЈУ** и пресуда Вишег суда у Београду - Посебно одељење К-По1 235/10 од 26.11.2010. године у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 235/10 од 26.11.2010. године, оптужени АА оглашен је кривим због једног кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ, једног кривичног дела изнуде у покушају из члана 214 став 4 у вези става 1 и става 3 КЗ у вези члана 30 КЗ, једног кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ, оптужени ББ оглашен је кривим због једног кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ и једног кривичног дела изнуде у покушају из члана 214 став 4 у вези става 1 и става 3 КЗ у вези члана 30 КЗ, оптужени ВВ оглашен је кривим због једног кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ и једног кривичног дела неовлашћеног држања опојних дрога из члана 246 став 3 у вези става 4 КЗ, оптужени ГГ оглашен је кривим због једног кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, оптужени ДД оглашен је кривим због једног кривичног дела изнуде у покушају из члана 214 став 4 у вези става 1 и става 3 КЗ у вези члана 30 КЗ, док је оптужени ЂЂ оглашен кривим због кривичног дела недозвољеног држања оружја из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ, па су оптужени АА, ББ и ВВ, након што су им утврђене појединачне казне затвора за кривична дела у питању и то: оптуженом АА за кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ у трајању од седам година, а за кривично дело изнуде у покушају из члана 214 став 4 у вези става 1 и става 3 КЗ у вези члана 30 КЗ у трајању од четири године и за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ у трајању од шест месеци, оптуженом ББ за кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ у трајању од пет година, а за кривично дело изнуде у покушају из члана 214 став 4 у вези става 1 и става 3 КЗ у вези члана 30 КЗ у трајању од две године и шест месеци и оптуженом ВВ за кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ у трајању од пет година и за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246 став 3 у вези става 4 КЗ у трајању од два месеца, осуђени на

јединствене казне затвора и то: оптужени АА у трајању од девет година у коју му се урачунава време проведено у притвору, почев од 01.09.2009. године, па надаље, оптужени ББ у трајању од шест година, у коју му се урачунава време проведено у притвору, почев од 01.09.2009. године, па надаље, а оптужени ВВ у трајању од пет година и једног месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору, почев од 01.09.2009. године, па надаље, оптужени ГГ је због кривичног дела неовлашћеног стављања у промет опојних дрога из чл. 246 став 1 КЗ осуђен на казну затвора у трајању од четири године, у коју му се урачунава време проведено у притвору, почев од 01.09.2009. године, па надаље, оптужени ДД је због кривичног дела изнуде у покушају из члана 214 став 4 у вези става 1 и става 3 КЗ у вези члана 30 КЗ осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 01.09.2009. године до 26.11.2010. године, док је оптужени ЂЂ, због кривичног дела недозвољеног држања оружја из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ осуђен на казну затвора у трајању од једне године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 01.09.2009. године до 04.06.2010. године. Том пресудом, на основу чл. 87 став 1 КЗ, према оптуженима ЂЂ и ВВ изречена је мера безбедности одузимања предмета и то од оптуженог ЂЂ пиштоља марке „ЦЗ“ модел 75, калибар 9 мм, без фабричког броја, са оквиром, пиштољ марке „ЦЗ“ М-57, калибар 7,62 мм, без фабричког броја, са оквиром и пиштољ марке „ЦЗ“ М-57, калибар 7,62 мм, фабрички број __ са оквиром, заведен је у КДП – 43/09, који предмети ће се по правноснажности пресуде предати МУП-у Републике Србије на даље располагање, а од оптуженог ВВ кесица са белом прашкастом материјом кокаином, у количини преосталој након вештачења 0,11 грама, који предмет ће се по правноснажности пресуде уништити. Истом пресудом, на основу чл. 91 и 92 КЗ, од оптужених АА, ББ и ВВ одузима се имовинска корист прибављена кривичним делом из тачке један изреке пресуде (кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ) у износу од 5.750 еура, па се ови оптужени обавезују да назначени износ солидарно исплате суду у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. Истом пресудом, на основу одредбе члана 354 тачка 1 ЗКП-а, према оптуженима АА, ББ, ГГ и ЂЂ одбијена је оптужба да су и то: оптужени ГГ и ЂЂ починили кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ, оптужени АА да је починио кривично дело убиства из члана 113 КЗ у вези члана 34 став 2 КЗ, а оптужени АА и ББ да су починили кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 2 КЗ. Том пресудом одлучено је да ће о трошковима кривичног поступка бити накнадно одлучено посебним решењем.

Против те пресуде жалбе су изјавили:

-Тужилац за организовани криминал, због повреде кривичног закона у односу на оптужене АА, ББ, ВВ и ДД и због одлуке о казни у односу на оптужене АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, побијану пресуду преиначи тако што ће оптуженог АА огласити кривим да је починио кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ, а оптужене ББ, ВВ и ДД огласити кривим да су починили кривично дело злочиначко удруживање из чл. 346 став 2 у вези става 1 КЗ и утврдити им за та кривична дела казне по закону и истовремено, оптуженима

АА, ББ и ВВ за појединачна кривична дела за која су првостепеном пресудом оглашени кривима утврдити казне затвора у дужем временском трајању, а потом их осудити на јединствене казне затвора у дужем временском трајању, а оптужене ГГ, ДД и ЂЂ осудити на казне затвора у дужем временском трајању.

-бранилац оптуженог АА, адв. АБ, због битних повреда одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због повреде кривичног закона, због одлуке о казни и због, а како то произилази из садржине жалбе одлуке о одузимању имовинске користи, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно да исту преиначи тако што ће оптуженог АА ослободити од оптужбе да је починио кривично дело изнуде у покушају из члана 214 став 4 у вези става 1 и става 3 КЗ у вези члана 30 КЗ и тако што ће оптуженог АА огласити кривим да је починио кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и за исто му утврдити блажу казну, а потом га осудити на јединствену казну затвора у краћем временском трајању, уз захтев да он и његов брањеник буду обавештени о седници већа другостепеног суда.

-бранилац оптуженог АА, адв. АБ1, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде кривичног закона, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, и због, а како то произилази из садржине жалбе одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, побијану пресуду у односу на кривична дела описана под тачком један и тачком два изреке исте укине и списе предмета у том делу врати првостепеном суду на поновно суђење, а да оптуженом АА, за кривично дело фалсификовања исправе из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим изрекне блажу казну, уз захтев да он и његов брањеник буду обавештени о седници већа другостепеног суда.

-бранилац оптуженог АА, адв. АБ2, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде кривичног закона, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно да исту преиначи тако што ће оптуженог АА, након што му за кривично дело у питању утврди појединачне казне затвора у краћем временском периоду истог осудити на јединствену казну затвора у краћем временском периоду, уз захтев да он и његов брањеник буду обавештени о седници већа другостепеног суда.

-оптужени ББ, без навођења основа побијања, а како то произилази из садржине жалбе због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због повреде кривичног закона у односу на кривично дело изнуде у покушају из чл. 214 став 4 у вези става 1 и 3 КЗ у вези члана 30 КЗ и због одлуке о казни, са предлогом који такође произилази из садржине жалбе, да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, побијану пресуду преиначи тако што ће му за кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, изрећи казну затвора у краћем временском трајању и тако што ће га за кривично дело изнуде у покушају из члана 214 став 4 у вези става 1 и става 3 КЗ у вези члана 30

КЗ ослободити од оптужбе, уз захтев да буде обавештен о седници већа другостепеног суда.

-бранилац оптуженог ББ, адв. БА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због повреде кривичног закона, због одлуке о казни и због, а како то произилази из садржине жалбе одлуке о одузимању имовинске користи, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно да исту преиначи тако што ће оптуженог ББ огласити кривим да је починио кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и тако што ће га ослободити од оптужбе да је починио кривично дело изнуде у покушају из члана 214 став 4 у вези става 1 и става 3 КЗ у вези члана 30 КЗ, уз захтев да она и њен брањеник буду обавештени о седници већа другостепеног суда.

-бранилац оптуженог ВВ, адв. ВА, из свих законом прописаних разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно да исту преиначи у погледу правне оцене дела и одлуке о казни, тако што ће оптуженог ВВ огласити кривим да је починио кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и за исто му изрећи казну затвора у висини прописаног минимума за предметно кривично дело и тако што ће га ослободити од оптужбе да је починио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246 став 3 КЗ, уз захтев да он и његов брањеник буду обавештени о седници већа другостепеног суда.

-бранилац оптуженог ГГ, адв. ГА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због, а како то произилази из садржине жалбе, повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, уз захтев да буде обавештен о седници већа другостепеног суда.

-бранилац оптуженог ГГ, адв. ГА1, због битних повреда одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због, а како то произилази из садржине жалбе повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење пред потпуно измењеним већем, уз захтев да буде обавештен о седници већа другостепеног суда.

-бранилац оптуженог ДД, адв. ДА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због, а како то произилази из садржине жалбе повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, уз захтев да он и његов брањеник буду обавештени о седници већа другостепеног суда.

-бранилац оптуженог ЂЂ, адв. АБ1, због одлуке о казни, са предлогом да

Апелациони суд побијану пресуду преиначи тако што ће оптуженог ЋЋ, због кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ, применом института ублажавања казне осудити на казну испод законом прописаног минимума за кривично дело у питању, уз захтев да он и његов брањеник буду обавештени о седници већа другостепеног суда.

Бранилац оптуженог ВВ, адв. ВА, поднео је одговор на жалбу коју је изјавио Тужилац за организовани криминал, са предлогом да се иста као неоснована одбије.

Бранилац оптуженог АА, адв. АБ, поднео је одговор на жалбу коју је изјавио Тужилац за организовани криминал, са предлогом да се иста као неоснована одбије.

Осим тога, бранилац оптуженог ГГ, адвокат ГА1 поднео је предлог жалбеном суду за раздвајање кривичног поступка.

Тужилац за организовани криминал у поднеску Ктж.70/11 од 15.03.2011. године, предложио је да се жалба Тужиоца за организовани криминал уважи, да се побијана пресуда преиначи тако што ће Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, оптуженог АА огласити кривим да је починио кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ, а оптужене ББ, ВВ и ДД огласити кривим да су починили кривично дело злочиначко удруживање из чл. 346 став 2 у вези става 1 КЗ и за ова кривична дела им утврдити појединачне казне по закону и тако што ће оптуженима АА, ББ и ВВ за кривична дела за која су првостепеном пресудом оглашени кривим утврдити казне затвора у дужем временском трајању и тако што ће их осудити на јединствене казне затвора у дужем временском трајању и тако што ће оптужене ГГ, ДД и ЋЋ, за кривична дела за која су првостепеном пресудом оглашени кривим осудити на казне затвора у дужем временском трајању, а да се жалбе оптуженог ББ и његовог браниоца, као и бранилаца оптужених АА, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ као неосноване одбију.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу чл. 375 ЗКП-а, дана 12.05.2011. године, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Миленка Мандића, оптужених АА, ББ, ВВ и ЋЋ, заједничког браниоца оптужених АА, ЋЋ и ДД, адв. АБ1 (по заменичком пуномоћју за оптуженог ДД), бранилаца оптуженог АА, адв. АБ2 и адв. АБ1, по заменичком пуномоћју, браниоца оптуженог ББ, адв. БА, браниоца оптуженог ВВ, адв. ВА, бранилаца оптуженог ГГ, адв. ГА и адв. ГА1, а у одсуству уредно обавештених оптуженог ДД и његовог браниоца, адв. ДА и браниоца оптуженог АА, адв. АБ, и дана 13.05.2011. године у присуству свих лица, као и дана 12.05.2011. године, осим уредно обавештеног браниоца оптуженог ББ, адв. БА, те у присуству браниоца оптуженог АА, адв. АБ и браниоца оптуженог ДД, адв. ДА, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, па је по оцени жалбених навода и предлога, одговора на жалбу коју је изјавио Тужилац за организовани криминал, поднетих од стране бранилаца оптужених АА и ВВ, става Тужиоца за организовани криминал датог у напред наведеном писменом поднеску, објашњења странака датим на седници већа другостепеног суда за

ставове изнете у својим жалбама, при којима су остали, као и истицање браниоца оптуженог ГГ, адв. ГА1 да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 1 ЗКП-а, нашао:

-да су жалбе Тужиоца за организовани криминал, оптуженог ББ и његовог браниоца и бранилаца оптужених АА, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ, неосноване.

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, на које Апелациони суд, као другостепени увек пази по службеној дужности у смислу одредбе члана 380 став 1 тачка 1 ЗКП-а, па тако ни битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 1 ЗКП-а, на коју бранилац оптуженог ГГ, адв. ГА1 неосновано указује, истицањем да је првостепени суд био непрописно састављен јер је истекао период од годину дана на који је председник већа првостепеног суда судија Душан Војновић упућен на рад у Посебно одељење за борбу против организованог криминала Вишег суда у Београду, због чега, према ставу овог браниоца, није могао бити поново упућен на рад у Посебно одељење Вишег суда у Београду.

Наиме, по оцени овога суда првостепени суд је био прописано састављен јер је председник већа првостепеног суда Душан Војновић, сходно одредби члана 20 став 1 и став 3, а на основу става 4 означеног члана Закона о судијама решењем Високог савета судства бр. 119-05-7/2010 од 13.01.2010. године упућен на рад у Виши суд у Београду, ради распоређивања у Посебно одељење за организовани криминал, почев од 13.01.2010. године, а најдуже на годину дана, дакле, до 13.01.2011. године, а списе предмета Вишег суда у Београду, Посебно одељење за борбу против организованог криминала К-По1 бр.235/2010 је примио у рад дана 04.02.2010. године, док је пресуду у овом предмету донео дана 26.11.2010. године, дакле, у поступку против оптуженог АА и др., по оптужници ОЈТ-а у Београду – Специјалног тужилаштва, сада Тужилаштва за организовани криминал Кт.С.бр.15/09, судија Душан Војновић судио је и донео првостепену пресуду у оквиру периода од годину дана на који је наведеним решењем Високог савета судства упућен на рад у Виши суд у Београду ради распоређивања у Посебно одељење за организовани криминал.

Стога Апелациони суд, Посебно одељење, неоснованим оцењује навод браниоца оптуженог ГГ, адв. ГА1 да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 1 ЗКП-а.

Такође, по налажењу Апелационог суда, Посебно одељење, без основа је истицање жалбом браниоца оптуженог АА, адв. АБ1 да је првостепени суд повредио објективни идентитет оптужбе садржан у поднетој и измењеној оптужници јавног тужиоца у односу на кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ, које је оптуженом ББ стављено на терет.

Ово због тога што се разлика између чињеничног описа датог под тачком 1 изреке првостепене пресуде у односу на оптуженог ББ у односу на чињенични опис дат у диспозитиву поднете и измењене оптужнице јавног тужиоца Кт.С.бр.15/09 у односу на оптуженог ББ огледа само у томе што првостепени суд овог оптуженог није огласио кривим да је дана 30.05.2009. године продао 20

килограма дроге СС1, нити га је огласио кривим да је дана 05.07.2009. године 10 килограма дроге марихуане продао СС1, а како му је то диспозитивом оптужнице јавног тужиоца стављено на терет, већ га је огласио кривим да је током ноћи 30. на 31.05.2009. године неовлашћено предао 20 килограма дроге лицу по надимку "Ат", ради продаје, те да је дана 05.07.2009. године неовлашћено преузео још 10 килограма ове дроге, и исту превезао и предао СС2, а што је првостепени суд, с обзиром на правилно утврђено чињенично стање у односу на прецизирање начина на који је оптужени ББ критичним приликама неовлашћено стављао у промет опојну дрогу, дакле, преношењем, а не продајом, како му је то диспозитивом оптужнице јавног тужиоца стављено на терет, правилно учинио. Овакву измену првостепени суд је био овлашћен да учини, с обзиром да се ради о истом догађају, те је стога остао у оквиру предмета оптужбе јавног тужиоца против оптуженог ББ, због кривичног дела неовлашћеног стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ.

Стога Апелациони суд неоснованим оцењује жалбени навод браниоца оптуженог АА, адв. АБ1 да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 8 ЗКП.

Такође, по оцени овога суда, без основа је истицање жалбом браниоца оптуженог АА, адв. АБ, да се на транскриптима прислушкиваних телефонских разговора од 25.02.2009. године, 26.02.2009. године, 27.02.2009. године, 28.02.2009. године, 05.03.2009. године, 07.03.2009. године и од 10.03.2009. године до краја априла месеца 2009. године пресуда не може заснивати, указивањем да су исти сачињени на основу наредбе истражног судије о надзору и снимању телефонских и других разговора које су издате пре него што су постојали основи сумње да је оптужени АА починио кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ и то у периоду од 10.05.2009. године до 16.07.2009. године, а како му је то диспозитивом оптужнице јавног тужиоца стављено на терет, односно пре него што су постојали основи сумње да је починио кривично дело изнуде која је остала у покушају из члана 214 став 4 у вези става 1 и 3 КЗ у вези члана 30 КЗ, у временском периоду од 10.03.2009. године до краја априла месеца 2009. године, а како му је то диспозитивом оптужнице јавног тужиоца стављено на терет.

Наиме, како је одредбом члана 504-љ став 1 ЗКП прописано да истражни судија може, на захтев јавног тужиоца према лицу за које постоје основи сумње да само или заједно са другим лицима припрема кривично дело организованог криминала одобрити и примену мере из члана 232 ЗКП, ако се кривично дело организованог криминала на други начин не би могло открити, доказати или спречити, или би то било повезано са знатним тешкоћама, то су ове наредбе, а имајући у виду при том да је истражни судија у појединим наредбама, као основ за издавање истих поред одредбе члана 232 ЗКП, навео и одредбу члана 504-љ ЗКП, а да је у образложењу ових наредби, позивајући се на одредбу члана 504-љ став 1 ЗКП, као разлог за одобравање и примену ових мера навео да се кривично дело на други начин не би могло открити, нити доказати, а с обзиром и на то да је према наводима оптужнице јавног тужиоца оптужени АА починио кривична дела из области организованог криминала, за која су, у моменту издавања наредби постојали основи сумње да их припрема, издате у свему у складу са

одредбом члана 232 ЗКП и одредбом члана 504-љ ЗКП и на овим и овако издатим наредбама о надзору и снимању телефонских и других разговора истражног судије, као и на транскриптима телефонских разговора прибављених на основу овако издатих наредби пресуда се може заснивати, а како је то правилно закључио и првостепени суд и о томе на стр. 34, пасус пети и шести и на стр. 35, пасус први образложења побијане пресуде дао јасне, исцрпне и уверљиве разлоге, које као правилне у свему прихвата и Апелациони суд, Посебно одељење, као другостепени.

Поред тога, по оцени овога суда, без основа је истицање жалбама бранилаца оптуженог ГГ да се на транскриптима прислушких разговора оптуженог ВВ прибављених на основу наредби истражног судије о надзору и снимању телефонских и других разговора овог оптуженог пресуда у односу на оптуженог ГГ не може заснивати указивањем да на дан 28.05.2009. године, када је, а према чињеничном опису датом у диспозитиву оптужнице јавног тужиоца оптужени ГГ предузео радњу извршења кривичног дела неовлашћеног стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, у односу на оптуженог ГГ није постојала наредба истражног судије о надзору и снимању телефонских и других разговора овог оптуженог, будући да се, сходно одредби члана 232 ЗКП наредба истражног судије о надзору и снимању телефонских и других разговора може односити на лица или круг лица која се могу у каснијем току поступка идентификовати, а да се предмет оптужења односи управо на та лица.

Како је дакле као саговорник оптуженог ВВ у разговору који је овај водио дана 28.05.2009. године са свог телефона претплатничког броја __ у каснијој фази поступка идентификован управо ГГ који је и оптужен да је починио кривично дело неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, док је ВВ оптужен да је починио кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ, то је, по оцени овога суда, наредба истражног судије о надзору и снимању телефонских разговора оптуженог ВВ Кри-пов.бр.235/09 од 17.03.2009. године, која је допуњена наредбом од 30.03.2009. године издата у свему у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, и на транскриптима разговора саоптужених ВВ и ГГ сачињених на основу напред означене и допуњене наредбе истражног судије пресуда се може заснивати, односно може представљати доказ на основу кога првостепени суд заснива своје утврђење о томе да је оптужени ГГ предузео кривично-правне радње у питању на начин представљен изреком побијане пресуде, а како је све то правилно закључио и првостепени суд и о томе на стр. 35, пасус други и трећи образложења побијане пресуде дао довољне и аргументоване разлоге, које као правилне у свему прихвата и Апелациони суд, Посебно одељење, као другостепени. С тим у вези, правилно првостепени суд наводе одбране оптуженог ГГ да се из списка предмета издвоје транскрипти разговора који су дана 28.05.2009. године вођени између оптужених ВВ и ГГ није прихватио, јер су, и по оцени овога суда транскрипти разговора вођеног дана 28.05.2009. године између саоптужених ВВ и ГГ сачињени на основу наредбе истражног судије Кри-пов.бр.235/09 од 17.03.2009. године, а која је допуњена наредбом од 30.03.2009. године, којом је одређено снимање телефона оптуженог ВВ __, а која наредба је издата и допуњена у свему у складу са одредбама Законика о кривичном поступку.

Осим тога, по оцени овога суда, неосновано се жалбом бранилаца оптуженог ГГ истиче да се на налазу и мишљењу вештака др ТТ1 пресуда не може заснивати, указивањем да овај вештак није стручан за обављање вештачења из области филологије, лингвистике и фонетике, да су вештачење обавила друга лица, да се акустичко-форензичним вештачењем не може утврдити идентитет лица, већ само степен сличности гласова, те да је вештак др ТТ1 свој налаз засновао на транскриптима аудио-записа разговора које је сам сачинио, а које, уз налаз и мишљење није доставио нити суду нити оптуженом ГГ и његовим браниоцима.

Наиме, супротно овим жалбеним наводима бранилаца оптуженог ГГ, по оцени овога суда, вештак др ТТ1, професор на __ факултету у Београду на катедри за телекомуникације на редовним, мастер и докторским студијама, а уједно и предавач на Криминалистичко-полицијској академији на специјалистичким студијама предмета форензичне лабораторије, је у сваком случају високо стручно оспособљен за обављање предметног вештачења. Осим тога, по оцени овога суда, иако су лингвистичке и фонетске анализе радили стручни помагачи, предметно вештачење је обавио вештак др ТТ1 који одговара за налаз и мишљење у целини, па дакле, и за део који се односи на лингвистичке и фонетске анализе, па како су поред ове две врсте анализа рађене акустичко-аудитивна и рачунарска анализа, те компаративна анализа, непосредно од стране вештака др ТТ1, са практично идентичним резултатом, односно закључком који је изнет и у вршењу лингвистичке и фонетске анализе, то се, по оцени овога суда, на налазу и мишљењу вештака др ТТ1 пресуда може заснивати. С тим у вези, правилно првостепени суд предлог бранилаца оптуженог ГГ да се у доказном поступку саслушају лица која су помагала вештаку др ТТ1 у погледу лингвистичке и фонетске анализе, није прихватио, оценивши извођење ових доказа сувишним.

Такође, по налажењу овога суда, а супротно жалбеним наводима бранилаца оптуженог ГГ, вештак др ТТ1 у свом налазу и датом мишљењу није утврђивао идентитет лица, већ се, анализирајући и поредећи 9 спорних снимака разговора са неспорним узорком гласа оптуженог ГГ, изјашњавао о степену вероватноће сличности гласа са снимака телефонских разговора са неспорно узетим узорком гласа оптуженог ГГ. Поред тога, по оцени овога суда, а супротно жалбеним наводима бранилаца оптуженог ГГ, вештак др ТТ1 свој налаз и мишљење није засновао на транскриптима са садржином разговора, већ на основу аудио-снимака, због чега и није имао обавезу да ове транскрипте достави суду, већ само налаз са мишљењем, као и аудио-записе снимљених разговора који су му достављени ради обављања вештачења.

Осим тога, по налажењу овога суда, без основа је истицање жалбом браниоца оптуженог АА, адв. АБ да се на записницима о саслушању сведока СС3, СС4 и СС5 побијана пресуда не може заснивати указивањем да су ови сведоци саслушани од стране Тужилаштва Босне и Херцеговине, који орган, по ставу жалиоца, по одредбама Законика о кривичном поступку није овлашћен да спроводи истрагу, нити да саслушава сведоке, а бранилац оптуженог АА није био позван да присуствује саслушању ових сведока, нити је овим саслушањима присуствовао, а на овим записницима о саслушању наведених сведока констатовано је да бранилац не може бити присутан.

По оцени овога суда, а супротно изнетим жалбеним наводима браниоца оптуженог АА, адв. АБ, на записнику Тужилаштва Босне и Херцеговине КТЗ.бр.172/09 од 05.11.2009. године о саслушању сведока СС3, као и на записницима Тужилаштва Босне и Херцеговине КТЗ.397/09 од 14.09.2009. године и КТЗ.бр.172/09 од 06.11.2009. године о саслушању сведока оштећеног СС5, пресуда се може заснивати. Наиме, ови сведоци саслушани су по замолници КП.бр.34/09 од 13.10.2009. године, у свему у складу са прописима Босне и Херцеговине као замољене државе, а сходно одредби члана 8 став 1 Уговора између Србије и Црне Горе и Босне и Херцеговине о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима, којом је прописано да се поступање по замолницама врши по прописима замољене државе, саслушани у свему у складу са позитивним правним прописима Босне и Херцеговине, а саслушањима ових сведока су присуствовали и истражни судија Посебног одељења Окружног суда у Београду, као и заменик Окружног – Специјалног тужиоца у Београду, а присуство браниоца оптуженог саслушању сведока није нужно за пуноважност исказа ових сведока, ни по одредбама Законика о кривичном поступку Републике Србије, због чега наведени записници о саслушању сведока СС3 и СС5 нису у супротности са одредбама Законика о кривичном поступку Републике Србије, а како је то правилно закључио и првостепени суд и о томе је на страни 36, пасус други образложења побијане пресуде дао јасне исцрпне и уверљиве разлоге, које као правилне у свему прихвата и Апелациони суд, Посебно одељење, као другостепени. Следствено изнетом, а имајући у виду да првостепени суд и поред више покушаја позивањем ових сведока и покушаја саслушања путем видео – конференцијске везе, није био у могућности да ове сведоке непосредно саслуша на главном претресу, то је, по оцени овога суда, правилно записнике о саслушању ових сведока КТЗ.бр.172/09 од 5.11.2009. године, КТЗ.бр.397/09 од 14.09.2009. године и КТЗ.бр.172/09 од 06.11.2009. године, сходно одредби члана 337 став 1 ЗКП-а, на главном претресу прочитао.

С тим у вези, а супротно жалбеним наводима браниоца оптуженог АА, адв. АБ, на записницима о саслушању сведока СС3 и СС5, сачињеним пред Тужилаштвом Босне и Херцеговине, дана 14.09.2009. године, као и 05. и 06.11.2009. године, није констатовано да бранилац оптуженог АА не може бити присутан, а што је овај суд утврдио увидом у означене записнике који се налазе у списима предмета.

Осим тога, по налажењу овога суда, а супротно напред изнетим жалбеним наводима браниоца оптуженог АА, адв. АБ, сведок СС4 није саслушан од стране Тужилаштва Босне и Херцеговине, већ је саслушан дана 28.09.2009. године пред истражним судијом Посебног одељења Окружног суда у Београду, и на овом доказу – записнику о испитивању сведока СС4 сачињеним дана 28.09.2009. године пред истражним судијом Посебног одељења Окружног суда у Београду у предмету тога суда Ки.бр.34/09, пресуда се може заснивати.

Стога Апелациони суд, Посебно одељење, неоснованим оцењује жалбене наводе бранилаца оптуженог АА и ГГ да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 10 ЗКП-а.

Такође, по оцени овога суда, неосновани су жалбени наводи браниоца

оптуженог АА, адвоката АБ, да је изрека под тачком један и два побијане пресуде неразумљива, истицањем да првостепени суд није јасно определио којом радњом и на који начин је оптужени АА остварио законска обележја кривичног дела неовлашћене производње и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ, нити је конкретизовао радње извршења кривичног дела изнуде која је остала у покушају из члана 214 став 4 у вези става 1 и 3 КЗ у вези члана 30 КЗ у односу на сваког од оптужених, дакле оптужених АА, ББ и ДД.

Наиме, по оцени овога суда, а супротно изнетим жалбеним наводима браниоца оптуженог АА, адвоката АБ, првостепени суд је у изреци под тачком један побијане пресуде јасно и недвосмислено навео да је оптужени АА, удружен са осталим саоптуженима, као и са другим лицима неовлашћено ставио у промет супстанцу која је проглашена за опојну дрогу куповином исте ради продаје и на други начин, дакле, несумњиво је у изреци под тачком један побијане пресуде утврдио да је оптужени АА куповином опојне дроге ради продаје и на други начин исту неовлашћено ставио у промет и на овај начин остварио законска обележја кривичног дела неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из чл. 246 став 2 у вези става 1 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим.

Осим тога, по оцени овога суда, а супротно жалбеним наводима браниоца оптуженог АА, адвоката АБ, првостепени суд је у изреци под тачком два побијане пресуде јасно навео које су конкретно радње извршења кривичног дела изнуде сваки од оптужених удружени у организовану групу међусобно и са другим лицима предузели на штету СС5, како би га принудили да нешто учини на штету своје имовине, а све у намери да себи и другим члановима групе прибаве противправну имовинску корист, дакле, супротно жалбеним наводима браниоца опт. АА, адв. АБ, сваку од радњи извршења кривичног дела у питању оптужени су предузели управо у намери прибављања противправне имовинске користи.

Такође, по оцени овога суда неосновани су наводи из жалбе браниоца оптуженог АА, адвоката АБ, да је изрека под тачком један и два побијане пресуде неразумљива, указивањем да не садржи све елементе кривице – урачунљивост оптуженог АА, будући да изрека под тачком један и два побијане пресуде садржи и опис радњи извршења кривичних дела у питању и сва законска обележја кривичних дела за које је оптужени АА оглашен кривим, па и умишљај оптуженог АА, а урачунљивост се претпоставља и утврђује се само неурачунљивост што овде није био случај, јер се током поступка није појавила сумња да је урачунљивост оптуженог АА била искључена или смањена услед душевне болести, заосталог душевног развоја или друге душевне поремећености. Следствено изнетом, а супротно жалбеним наводима браниоца оптуженог АА, адвоката АБ, првостепени суд и није био у обавези да у образложењу побијане пресуде даје разлоге о томе да је оптужени АА приликом извршења кривично – правних радњи за које га је огласио кривим, био урачунљив.

Такође, по оцени овога суда, супротно жалбеним наводима браниоца оптуженог АА, адвоката АБ, првостепени суд изреку под тачком један побијане

пресуде у погледу времена предузимања радњи извршења кривичног дела неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ – неовлашћеног стављања у промет опојне дроге марихуане од стране оптуженог АА, није учинио неразумљивом, будући да је првостепени суд јасно навео да је оптужени АА у периоду од 10 – 16.05.2009. године телефоном из Београда ступио у контакт са тачно неидентификованим лицима под надимцима СС6, СС2 и другима, са којима се у ту сврху удружио у организовану групу, да се распитао о тренутној продајној цени ове опојне дроге у Сарајеву, Република Босна и Херцеговина и договорио њену препродају на том подручју преко СС6, СС2, тачно неидентификоване особе по надимку СС7 и његових препродаваца и других, све то без овлашћења за стављање у промет опојних дрога, дакле, описао је које радње је оптужени АА предузимао у циљу информисања о продајној цени опојне дроге на територији Босне и Херцеговине и договарања начина продаје опојне дроге марихуане преко тачно неидентификованих лица „СС6, СС2 и СС7 и његових препродаваца и других, а потом је у изреци под тачком један побијане пресуде описао радње које је оптужени АА предузео, а које се односе на набавку опојне дроге у питању, количину и цену исте, начин преузимања, складиштења и продаје исте, а све у циљу реализације претходно постигнутог договора са лицима СС6, СС2 и СС7 о препродаји опојне дроге марихуане на територији Републике Босне и Херцеговине.

Осим тога, по оцени овога суда без основа је истицањем жалбом браниоца оптуженог АА, адвоката АБ, да је првостепени суд изреку под тачком 1 побијане пресуде учинио неразумљивом, на тај начин што је навео да је оптужени ББ дана 30.05.2009. године преузео поменућу дрогу у целокупној количини, а да није навео о којој количини опојне дроге се ради, будући да је у алинеји пет изреке побијане пресуде јасно навео да је оптужени ГГ преко неидентификованог лица пренео 42 килограма опојне дроге и исту превезао до Фоче, а потом предао неидентификованом лицу СС8, који је предметну опојну дрогу преузео и пренео до Сарајева, где је од стране неидентификованог члана групе смештена на непознато место, из чега несумњиво произилази да је оптужени ББ дана 30.05.2009. године преузео опојну дрогу марихуану управо у количини од 42 килограма.

Такође, по оцени овога суда, а супротно жалбеним наводима браниоца опт. АА, адв. АБ, првостепени суд је тиме што је у изреци побијане пресуде навео да је оптужени ГГ критичном приликом, поступајући по договору постигнутим преко оптуженог ВВ, као продавац дроге или по његовом налогу, без овлашћења за стављање у промет опојне дроге, прво преко неидентификованог лица пребацио 42 килограма наведене опојне дроге из Републике Црне Горе у Билећу, Република Босна и Херцеговина, а затим због искрслих проблема у касним вечерњима сатима, лично отишао у Билећу и дрогу превезао до Фоче, и у месту Миљевина на путу Фоча – Сарајево, навођен телефоном од стране оптуженог ВВ, предао ово друго неидентификованом лицу СС8, јасно означио да је оптужени ГГ, радњама које је критичном приликом предузео, продајом и преношењем опојне дроге, као радњама извршења кривичног дела из чл. 246 став 1 КЗ, остварио законска обележја кривичног дела неовлашћене производње и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ.

Следствено изнетом, а имајући у виду да је, по оцени овога суда, изрека под тачком један и два побијане пресуде разумљива и садржи јасан и потпун опис чињеница и околности из којих произилазе сва законска обележја како кривичног дела неовлашћеног стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ, за које су оптужени АА, ББ и ВВ оглашени кривим да су починили удружени међусобно и са другим лицима, тако и сва законска обележја кривичног дела изнуде која је остала у покушају из члана 214 став 4 у вези става 1 и става 3 КЗ у вези члана 30 КЗ, за које су оптужени АА, ББ и ДД оглашени кривим да су га починили удружени у организовану групу међусобно и са другим лицима, а у намери да себи и другим члановима групе прибаве противправну имовинску корист, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, супротне жалбене наводе бранилаца оптужених АА, ББ, ВВ и ДД, којима се указује да је изрека под тачком један и два побијане пресуде неразумљива, оцењује неоснованим, као и истицање жалбама бранилаца ових оптужених, да је изрека под тачком један и два побијане пресуде, противречна разлозима пресуде, а да су разлози дати у образложењу побијане пресуде нејасни и у знатној мери противречни, будући, да по оцени овога суда изрека под тачком један и два побијане пресуде није противречна разлозима пресуде, док је првостепени суд у образложењу побијане пресуде дао јасне, исцрпне и уверљиве разлоге о свим одлучним чињеницама од значаја за постојање кривичних дела у питању и кривице оптужених, а које разлоге, као правилне, у свему прихвата и Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, као другостепени.

Такође, по оцени овога суда без основа је истицање жалбом браниоца оптуженог АА, адв. АБ, да првостепени суд није дао јасне и довољне разлоге за своје закључивање да су оптужени АА, ББ и ВВ кривичном делом неовлашћене производње и стављање у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ прибавили имовинску корист у износу од 5.750 евра, будући да је првостепени суд на основу анализе сваког појединачног транскрипта разговора утврдио да је оптужени ББ дана 05.07.2009. године након што је од лица зв. СС9, преузео нових 10 килограма опојне дроге у питању и исту пренео и предао лицу зв. СС2, од овог лица - СС2 примио 1.000 евра за рачун оптуженог АА на име дела раздужења за продату дрогу, док је координацију читаве операције обављао оптужени АА који је био у контакту са сва три лица, а поред тога, оптужени АА је у договору са лицем зв. СС2 договорио да још 1.000 евра за дрогу не треба да му плати обзиром на ранији дуг оптуженог АА према њему, док је оптужени АА дана 16.07.2009. године, преко лица зв. СС10 и тачно неидентификованог лица СС11, у слепоподневним часовима у Сарајеву добио од лица зв. СС2 још један део новца на име раздужења за продату дрогу у валути Републике Босне и Херцеговине и у еврима, укупне противвредности 3.750 евра, који новчани износи у свом збиру дају износ од 5.750 евра.

По оцени овога суда, правилно је првостепени суд, налазећи да су ови оптужени управо у наведеном износу од 5.750 евра прибавили имовинску корист извршењем кривичног дела неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ, ову имовинску корист прибављену извршењем кривичног дела у питању, применом одредби чл. 91 и 92 КЗ, одузео од оптужених АА, ББ и ВВ и о томе је на стр. 21 пасус други и трећи, стр. 27 пасус други, стр. 39 последњи пасус и стр. 40 пасус први

образложења побијане пресуде дао јасне и довољне разлоге, које као правилне у свему прихвата и Апелациони суд, Посебно одељење, као другостепени.

Такође, по оцени овога суда, без основа је истицање жалбом браниоца оптуженог ГГ, адв. ГА, да првостепени суд у образложењу побијане пресуде није дао јасне и довољне разлоге о томе да ли је као доказ извео вештачење обављено од стране професора ТТ2, будући да је првостепени суд на страни 33 пасус други образложења ожалбене пресуде навео да је бранилац оптуженог ГГ, адв. ГА1 уз свој поднесак од 17.11.2010. године као део своје аргументације поднео стручно мишљење о идентификацији гласа (насловљен као извештај о вештачењу гласа), из чега несумњиво произилази да је ово стручно мишљење о идентификацији гласа ценио у оквиру аргументације браниоца оптуженог ГГ, адв. ГА1 која се односи на одбрану овог оптуженог, и правилно је, вршећи компаративну анализу аргументације браниоца оптуженог ГГ, адв. ГА1, у делу који се односи на стручно мишљење о идентификацији гласа, у коме се наводи да постоји значајна подударност између опт. ГГ и говорника на спорним снимцима, нашао да не постоје битне разлике у односу на налаз и мишљење дат од стране вештака др ТТ1, због чега је, по оцени овога суда, правилно одбио предлог одбране овог оптуженог да се обави ново вештачење.

Осим тога, по оцени овога суда, а супротно истоветним жалбеним наводима бранилаца оптуженог АА, адвоката АБ1 и адв. АБ2 и бранилаца оптужених ББ, ВВ, ДД и ГГ, о одлучним чињеницама не постоји знатна противречност између оног што се наводи у разлозима пресуде, о садржини исправа и самих тих исправа.

Стога Апелациони суд, Посебно одељење, неоснованим оцењује жалбене наводе бранилаца оптужених АА, ББ, ВВ, ДД и ГГ, да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 368 ст. 1 тачка 11 ЗКП-а.

Такође, по оцени овога суда, без основа је истицање жалбом браниоца оптуженог АА, адв. АБ, да је првостепени суд повредио право одбране оптуженог АА на главном претресу, тако што је прочитао исказе сведока СС3, СС4 и СС5, због чега оптужени и његови браниоци нису имали могућност да овим сведоцима постављају питања, будући да је првостепени суд записнике о исказима ових сведока на главном претресу прочитао правилном применом одредбе чл. 337 ст. 1 ЗКП-а, а како је то већ напред наведено, а оптужени АА и његови браниоци нису ставили примедбе на садржину прочитаних записника о исказима наведених сведока, а што су свакако били у могућности да учине.

Осим тога, по оцени Апелационог суда, Посебно одељење, неосновано се жалбом браниоца оптуженог ГГ, адв. ГА1, указује да је првостепени суд повредио право одбране оптуженог ГГ на главном претресу, тако што није дозволио да се браниоцу овог оптуженог издају видео и аудио записи и транскрипти са главног претреса одржаног дана 22. и 24.09.2010. године, будући да и сам бранилац оптуженог ГГ, адв. ГА1 у жалби наводи да је председник већа првостепеног суда дозволио издавање транскрипата аудио-записа са главног претреса одржаног дана 01. и 02.07.2010. године, 13., 22. и 24.09.2010. године, 23. и 24.11.2010. године и 26.11.2010. године, а оптужени и његов бранилац у

сваком тренутку су могли да траже да им се дозволи увид и копирање транскрипата аудио-записа са означених главних претреса, а оптужени ГГ и његов бранилац су били присутни на главним претресима и следствено томе могли су да прате ток истога, чија је садржина забележена аудио и видео записом, док претрес дана 13.09.2010. године није ни отворен.

Поред тога, по оцени овога, неосновано се жалбом браниоца оптуженог АА, адв. АБ, истиче да првостепени суд у побијаној пресуди није интерпретирао садржину доказа – транскрипата преслушаних разговора, што је, према ставу овог браниоца имало за последицу изостанак оцене изведених доказа од стране првостепеног суда, будући да је првостепени суд у образложењу побијане пресуде навео које доказе је извео и, сходно одредби чл. 361 ст. 7 ЗКП-а одређено је и потпуно изнео које чињенице и из којих разлога је узео као доказане, дајући при томе оцену свих изведених, а нарочито противречних доказа, како појединачно, тако и у њиховој међусобној повезаности и у повезаности са одбранама оптужених, чију садржину је у образложењу побијане пресуде у битноме интерпретирао.

Стога Апелациони суд неоснованим оцењује жалбене наводе браниоца оптуженог АА, адв. АБ и браниоца оптуженог ГГ, адв. ГА1, да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 368 ст. 2 ЗКП-а.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања описаног под тачком један изреке побијане пресуде и с тим у вези због повреде кривичног закона, браниоци оптуженог АА истичу да је првостепени суд, погрешном оценом изведених доказа погрешно утврдио да је оптужени АА организовао мрежу препродаваца опојне дроге, те да је погрешно утврдио да је оптужени АА, удружен са оптуженима ББ, ВВ и са другим лицима неовлашћено ставио у промет опојну дрогу у питању, тако што је исту купио ради продаје а и на други начин, истицањем да је оптужени АА имао само улогу посредника између продавца и купца опојне дроге у питању, следећи тако одбрану оптуженог АА са главног претреса.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања описаног под тачком један изреке побијане пресуде, и с тим у вези због повреде кривичног закона, браниоци оптужених ББ и ВВ, оспоравају као правилно утврђење првостепеног суда да су ови оптужени удружени међусобно и са оптуженим АА и другим лицима ставили у промет опојну дрогу у питању, истицањем да је оптужени ВВ био само посредник између добављача опојне дроге и оптуженог АА, а да је оптужени ББ на молбу оптуженог АА само пренео предметну опојну дрогу без икакве финансијске или неке друге користи, следећи тако одбрану ових оптужених са главног претреса.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања описаног под тачком један изреке побијане пресуде, и с тим у вези због повреде кривичног закона, браниоци оптуженог ГГ, оспоравају као правилно утврђење првостепеног суда да је овај оптужени критичном приликом продао и пренео 42 килограма опојне дроге марихуане, указивањем да овакво погрешно утврђење првостепеног суда нема упоришта у изведеним доказима.

Изнете жалбене наводе Апелациони суд, Посебно одељење, оцењује неоснованим.

Наиме, по оцени овога суда, правилно је првостепени суд на основу детаљне анализе транскрипата преслушаних разговора, наведених на стр. 24 пасус трећи и стр. 25. пасус први и трећи образложења пресуде, из којих је видљиво да се опт. АА код лица зв. СС10, не само распитује о цени дроге у Сарајеву, већ и да тражи да се овај ангажује на успостављању дилерске мреже у том граду, да се по налогу оптуженог АА контактирају и увлаче у организацију лица под надимцима СС2 или СС2а, СС6 или СС6а, СС7 или СС7а, с тим да се за лице зв. СС7 констатује да он већ има више лица преко којих може да продаје дрогу, да је од стране оптуженог АА за сваког члана групе одређено чиме ће се бавити, да је лице зв. СС10 обавестило опт. АА о могућностима продаје дроге у Сарајеву, рекавши му да има неку комбинацију да узме 50 до 100 комада, колико би се месечно могло продавати, са чим се оптужени АА одмах сложио, те да је исто лице зв. СС10, по налогу оптуженог АА дана 19.05.2009. године отишло у Сарајево са једним од чланова групе - СС7, да договори детаље будућег рада, о чему је то лице известило оптуженог ББ а овај оптуженог АА, анализе транскрипата преслушаних разговора и то од 16.05.2009.године у коме оптужени АА, ангажујући лице зв.СС9 као складиштара дроге, овоме не само да објашњава начин рада са првом количином дроге, већ му и наговештава да ће, ако са овом првом количином крене добро радити тако на дуже време и телефонских разговора од 17.05.2009.године у коме оптужени АА оптуженом ББ каже да ће његова (очигледно продајна) цена по килограму износити 1.350 евра до 1.400 евра, калкулишићу са зарадом од 300 еура по килограму, као и на основу детаљне анализе транскрипата преслушаних разговора из којих произилази да је оптужени ВВ у име и за рачун оптуженог АА преговарао са добављачем око набавке дроге, и о томе детаљно извештавао оптуженог АА који је и донео коначну одлуку о томе да се дрога узме и то по цени од 1.100 евра по 1 килограму, несумњиво утврдио да је оптужени АА организовао криминалну групу чији су припадници постали оптужени ББ и ВВ, као и друга неидентификована лица, ради континуираног стављања у промет опојних дрога и то управо ради стицања материјалне добити.

И по налажењу Апелационог суда, правилно је првостепени суд нашао да је овим доказима обеснажена одбрана оптуженог АА када је тврдио да се није удружио са оптуженима ББ и ВВ нити са другим лицима ради неовлашћеног стављања у промет опојне дроге у питању, нити да је исту набавио ради продаје, већ да је његова улога у конкретном случају била само посредничка, будући да је желео да помогне својим пријатељима око транспорта предметне опојне дроге и то без икакве накнаде, а којом дрогом је трговао СС12 са добављачем, а такође и одбрана оптужених ББ и ВВ у којима су тврдили да се нису удружили у групу коју је организовао оптужени АА ради стављања у промет опојних дрога већ да се улога оптуженог ББ сводила само на помоћ оптуженом АА око преноса опојне дроге без икакве накнаде, а да се улога оптуженог ВВ у конкретном случају сводила само на посредовање у стављању у промет предметне опојне дроге, такође без икакве накнаде.

О томе се првостепени суд у образложењу побијане пресуде детаљно

изјаснио интерпретирајући, анализирајући и дајући оцену изведених доказа и о томе је дао јасне, исцрпне и уверљиве разлоге, које као правилне у свему прихвата и Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, као другостепени.

С обзиром на изнето, Апелациони суд, Посебно одељење, неоснованим оцењује супротне жалбене наводе бранилаца оптуженог АА, којима се оспорава утврђење првостепеног суда да се овај оптужени удружио у организовану групу са оптуженима ББ и ВВ, као и са другим, неидентификованим лицима ради неовлашћене набавке и стављање у промет опојне дроге у питању.

Такође, а с обзиром на изнето, по оцени овога суда, без основа је истицање жалбама бранилаца оптужених ББ и ВВ да се ови оптужени нису удружили у групу коју је организовао оптужени АА ради неовлашћеног стављања у промет опојне дроге у питању, указивањем да ови оптужени никога, осим оптуженог АА нису познавали, указивањем да су само хтели да помогну оптуженом АА, без икакве накнаде, обзиром да је из транскрипта разговора који је вођен између оптуженог АА и оптуженог ББ дана 19.05.2009. године видљиво да оптужени АА, говори о лицима зв. СС6, зв. СС13, СС7а, те да оптужени АА оптуженом ББ говори да пренесе СС10 да је потписао уговоре, из чега несумњиво произилази да је оптужени ББ знао да су се и друга лица удружила у групу коју је организовао оптужени АА, ради стављања у промет опојне дроге, док је из транскрипта разговора који је вођен између оптужених АА и ВВ дана 20.05.2009. године видљиво да оптужени АА оптуженом ВВ говори о ББа, дакле оптуженом ББ, из чега несумњиво произилази да је оптужени ВВ знао да је и оптужени АА удружен у групу коју је организовао оптужени АА ради неовлашћеног стављања у промет опојне дроге, а такође, из транскрипта разговора вођених између оптуженог АА и оптуженог ВВ дана 19 и 20.05.2009. године из којих је видљиво да оптужени ВВ у име оптуженог АА контактира и преговара са добављачем око набавке опојне дроге, да је оптужени АА донео коначну одлуку да се дрога купи по цени од 1.100 еура по килограму, а да је обавеза оптуженог ВВ била да такву одлуку оптуженог АА пренесе добављачу, те да је оптужени ВВ рекао оптуженом АА да би убудуће могли кориговати цену на ниже, уколико би испоштовали договор са продавцем, несумњиво произилази да се оптужени ВВ удружио у групу коју је организовао оптужени АА, ради стављања у промет опојне дроге, те да је знао да су се и оптужени ББ, као и друга лица удружила у ову групу.

С тим у вези, по оцени овога суда, без основа је истицање жалбом бранилаца оптуженог АА, да првостепени суд није на поуздан начин утврдио да је оптужени ГГ критичном приликом пренео 42 килограма опојне дроге марихуане, будући да је првостепени суд на основу анализе транскрипта преслушаних разговора чија је садржина у битном интерпретирана на страни 26 пасус трећи образложења побијане пресуде, несумњиво утврдио да је од стране групе коју је организовао оптужени АА примљено 42 килограма опојне дроге марихуане и о томе је у образложењу побијане пресуде дао довољне и аргументоване разлоге, које као правилно прихвата и Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, као другостепени.

Стога Апелациони суд, Посебно одељење неоснованим оцењује жалбене наводе бранилаца оптуженог АА, којима се указује да првостепени суд није на

поуздан начин утврдио количину опојне дроге коју су критичном приликом преузели чланови групе коју је организовао оптужени АА.

Такође, по оцени овога суда, без основа је истицање жалбом браниоца оптуженог АА адвоката АБ1 да првостепени суд није на поуздан начин утврдио врсту опојне дроге која је критичном приликом стављена у промет, будући да је првостепени суд на основу вештачења криминалистичко – техничког центра МУП-а Републике Српске бр. 02/8-1-233-1298/09 од 10.06.2009. године, несумњиво утврдио да је у конкретном случају стављена у промет опојна дрога „канабис“ коју оптужени у телефонским разговорима називају разним именима, као што су „сканк“, „травуљина“, „марихуана“ и слично, што све има исто опште познато значење – канабис.

Поред тога, по оцени овога суда, правилно је првостепени суд, на основу детаљне анализе транскрипата преслушаних разговора, као и на основу обављеног вештачења гласа од стране вештака др. ТТ1, из кога несумњиво произилази да постоји висок степен вероватноће сличности између неспорног гласа оптуженог ГГ и девет спорних гласова на приложеним снимцима утврдио да је управо оптужени ГГ дана 28.05.2009. године, поступајући по претходно постигнутом договору са оптуженим ВВ продао и пренео опојну дрогу марихуану из Републике Црне Горе у Републику Босну и Херцеговину.

И по налажењу Апелационог суда, Посебно одељење, правилно је првостепени суд нашао да је овим доказима обеснажена одбрана оптуженог ГГ у којој је негирао да је критичном приликом продао и пренео опојну дрогу марихуану из Републике Црне Горе у Републику Босну и Херцеговину.

О томе се првостепени суд у образложењу побијане пресуде детаљно изјаснио, интерпретирајући, анализирајући и дајући оцену изведених доказа и о томе дао јасне, исцрпне и уверљиве разлоге, које као правилне у свему прихвата и Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, као другостепени.

Стога је Апелациони суд, Посебно одељење, супротне жалбене наводе бранилаца оптуженог ГГ који се свде на оспоравање утврђења првостепеног суда, да је овај оптужени критичном приликом предузео инкриминисане кривично – правне радње на начин представљен под тачком један изреке побијане пресуде, оцењује неоснованим.

Правилан је закључак првостепеног суда да су оптужени АА, ББ и ВВ удружени међусобно и са другим лицима, инкриминисане кривично – правне радње у питању описане под тачком један изреке побијане пресуде, предузели са директним умишљајем, а да је оптужени ГГ кривично – правне радње у питању такође предузео са директним умишљајем, о чему је на страни 37 пасус други образложења побијане пресуде, дао довољне и аргументоване разлоге, које као правилне у свему прихвата и Апелациони суд, Посебно одељење, као другостепени, па се супротни жалбени наводи бранилаца ових оптужених, којима се оспорава утврђени облик кривице, показују неоснованим, као и истицање жалбама бранилаца оптужених АА, ББ и ВВ да се ови оптужени нису удружили међусобно и са другим лицима ради стављања у промет опојне дроге, будући да је изведеним доказима несумњиво утврђено да су се ови оптужени

удружили међусобно и са другим лицима у организовану групу ради неовлашћене набавке и стављања у промет опојне дроге, а како је то већ напред наведено.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања описаног под тачком 2 изреке побијане пресуде и стим у вези због повреде кривичног закона браниоци оптужених АА, ББ и ДД, као и оптужени ББ у својим жалбама оспоравају као правилно утврђење првостепеног суда да су се ови оптужени удружили у организовану групу међусобно и са другим лицима како би применом силе и претње према оштећеном СС5 истога принудили да им преда новац у износу од 600.000 еура на штету своје имовине, а све у намери да себи и другим члановима групе прибаве противправну имовинску корист.

Изнете жалбене наводе Апелациони суд, Посебно одељење оцењује неоснованим.

Наиме, по оцени овога суда правилно је првостепени суд, детаљном анализом транскрипата преслушаних разговора чија је садржина у битном интелеперирана на стр.27 последњи пасус стр.28 и стр.29 пасус први, други и трећи образложења побијане пресуде утврдио да су се оптужени АА, ББ и ДД удружили међусобно и са другим лицима у организовану групу, те да су, делујући у оквиру овако организоване групе у критичном периоду према оштећеном СС5 применили силу и претњу и то оптужени АА упућујући претње оштећеном СС5 и дајући налоге и инструкције оптуженима ББ и ДД као и лицима зв.“СС9, СС14 и СС3 у погледу места и начина примене силе и претње према оштећеном СС5, док је оптужени ББ, преносећи инструкције неидентификованом члану организоване групе који је на захтев оптуженог АА бацио ручну бомбу испред пословног објекта оштећеног која је експлодирала, према оштећеном применио силу, а оптужени ДД је делујући по захтеву и упутствима оптуженог АА, уз подршку тачно неидентификованог лица зв. СС15 поставио експлозивну направу (смесу 0,775 кг.експлозива ТНТ и 0,810 кг.експлозива ПЕТН) али је сам донео одлуку да преломи штапин на овој направи и тиме онемогућио експлозију исте, на који начин је упутио претњу према оштећеном СС5.

Такође, по оцени овога суда, правилно је првостепени суд, анализом наведених транскрипата преслушаних разговора, а посебно разговора који је оптужени АА дана 16.03.2009.године водио са лицем зв. СС9 са којим је договорио бацање прве бомбе, а у ком разговору се помиње узимање новца од оштећеног као циљ акције, као и на основу разговора оптуженог АА са лицем зв. СС9 у коме се каже:“Ако мислимо да га узмемо“, или „Ако ћеш већ нешто узимати“, утврдио да је оптужени АА упутио претњу оштећеном СС5 и да је, захтевајући и дајући инструкције саоптуженима и другим лицима за бацање две бомбе и постављање експлозива, оваквом својом радњом у битноме допринео примени силе и претње од стране саоптужених и других већ наведених лица према оштећеном, како би принудио оштећеног да овај на штету своје имовине преда његовој организованој групи новац управо у намери прибављања противправне имовинске користи, при чему ни сам оптужени АА у својој одбрани није негирао да је тражио новац од оштећеног СС5 али је истицао да је

то чинио како би казнио овог оштећеног а не како би себи и својој организованој групи прибавио противправну имовинску корист.

Осим тога, правилно је првостепени суд на основу анализе транскрипата преслушаних разговора вођених између оптужених АА и ББ из којих је видљиво да је оптужени ББ, незадовољан ефектима експлозије, оптуженом АА предложио да се у следећој акцији употреби експлозив као и на основу транскрипта разговора који је оптужени АА водио са опт. ДД и лицем зв. СС15 а из којих је видљиво да је опт. АА опт. ДД и лице зв. СС15 упознао са разлозима акције говорећи опт. ДД да власник објекта треба да се изјасни да ли је „пристао на ово што смо му ми рекли или није“, па ако није да онда треба на његов објекат ставити експлозив, а лицу зв. СС15 да експлозив постављају особи коју од раније притискају, као и на основу транскрипата телефонских разговора које је оптужени АА водио са СС14 и оштећеним СС5 у којим разговорима им отворено ставља до знања да је новац намењен за читаву групу људи, несумњиво утврдио да је оптужени ББ применио силу, а оптужени ДД претњу према оштећеном СС5 како би га принудили да на штету своје имовине преда новац групи чији су они припадници управо у намери прибављања противправне имовинске користи.

И по налажењу Апелационог суда, Посебно одељење, правилно је првостепени суд нашао да су овим доказима обеснажене одбране оптужених АА, ББ и ДД у којима су негирани да су се удружили у организовану групу међусобно и са другим лицима како би применом силе и претње према оштећеном СС5 истога принудили да им преда новац у намери да себи и другим чланова групе прибаве противправну имовинску корист, при чему је оптужени АА у својој одбрани указивао да је кривично-правне радње у питање према оштећеном СС5 предузео како би га казнио због тога што је овај финансирао његовог непријатеља СС16, док је оптужени ББ негирао да је уопште применио силу према оштећеном, а оптужени ДД је указивао да је добровољно одустао од примене силе према оштећеном, тако што је преламањем штапина на експлозивној направи спречио експлозију исте.

О томе се првостепени суд у образложењу побијане пресуде детаљно изјаснио интерпретирајући, анализирајући и дајући оцену изведених доказа, и о томе је дао јасне, исцрпне и уверљиве разлоге, које као правилне у свему прихвата и Апелациони суд, Посебно одељење као другостепени.

С обзиром на изнето, Апелациони суд, Посебно одељење супротне жалбене наводе бранилаца оптужених АА, ББ и ДД као и оптуженог ББ којима се оспорава као правилно утврђење првостепеног суда да су се ови оптужени међусобно и са другим лицима удружили у организовану групу како би применом силе и претње према оштећеном СС5 истога принудили да им на штету своје имовине преда новац, на начин представљен под тачком 2 изреке побијане пресуде, а све у намери да себи и другим члановима групе прибаве противправну имовинску корист, оцењује неоснованим. С тим у вези, по оцени овога суда, без основа је истицање жалбом браниоца оптуженог АА, адв. ББ да је овај оптужени добровољно одустао од примене силе и претње према оштећеном СС5, будући да је овај оптужени предузео кривично-правне радње у питању према оштећеном СС5, што је првостепени суд несумњиво утврдио а

како је то већ напред наведено, дакле, од предузимања кривично-правних радњи у питању према оштећеном СС5 свакако није добровољно одустао, док околност да овим радњама није успео да принуди оштећеног да му новац преда свакако није последица добровољног одустанка оптуженог АА од предузимања истих, већ одлуке оштећеног СС5 који је читав догађај пријавио надлежним органима.

Правилан је закључак првостепеног суда да су оптужени АА, ББ и ДД удружени у организовану групу, међусобно и са другим лицима и то СС14, СС3, лицом зв. СС10 и неидентификованим члановима ове групе, знајући да делују у оквиру организоване групе у коју су се удружили, кривично-правне радње у питању према оштећеном СС5 предузели са директним умишљајем, за коју своју оцену је у образложењу побијане пресуде је дао јасне и довољне разлоге, које као правилне у свему прихвата и Апелациони суд, Посебно одељење као другостепени, па се супротни жалбени наводи бранилаца оптужених АА, ББ и ДД као и оптуженог ББ којима се оспорава утврђени облик кривице, показују неоснованим.

С тим у вези, по оцени овога суда, без основа је истицање жалбом браниоца оптуженог ДД да се у конкретном случају ради о неподобном покушају због начина употребе експлозивне направе, будући да је експлозивна направа коју је овај оптужени поставио на пословни објект оштећеног подобно средство за упућивање озбиљне претње према оштећеном и од упућивања ове и овакве претње оптужени није добровољно одустао, већ је добровољно одустао од примене силе према оштећеном, обзиром да није нити оглашен кривим да је према оштећеном применио силу, већ је оглашен кривим за радњу упућивања претње према оштећеном СС5.

Такође, по оцени овога суда, без основа је истицање жалбом браниоца оптуженог АА, адв. АБ2 да је оптужени АА кривично дело фалсификовање исправе и то личне карте и возачке дозволе починио у крајњој нужди како би прикрио свој идентитет од СС16, будући да крајња нужда постоји кад је дело учињено ради тога да учинилац отклони од свог добра или добра другог истовремену нескривљену опасност која се на други начин није могла отклонити, а да притом учињено зло није веће од зла које је претило, дакле, деловањем у крајњој нужди долази до сукоба двају интереса заснованих на праву и у крајњој нужди штета се наноси лицу које нема никакве везе са насталом опасношћу, што конкретно није случај, будући да је заштитни објект кривичног дела фалсификовање исправе правни саобраћај.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је оценио и остале жалбене наводе оптуженог ББ и његовог браниоца као и жалбене наводе бранилаца оптужених АА, ББ, ВВ и ГГ којима се чињенично стање оспорава као потпуно и правилно утврђено, као и оне којима се полемише са оценом доказа од стране првостепеног суда, па налази да су исти без основа и без утицаја на другачији исход овог кривичног поступка.

Према томе, првостепени суд је правилном оценом изведених доказа потпуно и правилно утврдио све одлучне чињенице, како оне од значаја за радње извршења кривичних дела у питању, тако и оне које се тичу субјективног односа оптужених према предузетим радњама и о томе је у образложењу

побијане пресуде дао јасне, довољне и аргументоване разлоге, које као правилне, у свему прихвата и овај суд, као другостепени.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање правилно је првостепени суд применио кривични закон када је противправну делатност оптужених АА, ББ и ВВ описане под тачком 1 изреке побијане пресуде квалификовао као кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ, противправну делатност оптуженог ГГ описану под тачком 1 изреке побијане пресуде као кривично дело неовлашћеног стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, противправну делатност оптужених АА, ББ и ДД описану под тачком 2 изреке ожалбене пресуде као кривично дело изнуде у покушају из члана 214 став 4 у вези става 1 и 3 КЗ у вези члана 30 КЗ, противправну делатност оптуженог АА описану под тачком 3 ожалбене пресуде као кривично дело фалсификовање исправе из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ, а противправну делатност оптуженог ЂЂ описану под тачком 5 изреке побијане пресуде као кривично дело недозвољеног држања оружја из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ и о објективним и субјективним елементима тих кривичних дела је у образложењу побијане пресуде је дао довољне и правилне разлоге, које у свему прихвата и Апелациони суд, Посебно одељење, као другостепени, па се супротни жалбени наводи оптуженог ББ и његовог браниоца као и бранилаца оптужених АА, ВВ, ГГ и ДД којима се првостепена пресуда побија и због повреде Кривичног закона показују неоснованим.

С тим у вези, а следствено изнетом, без основа су и правна становишта изражена у жалбама бранилаца оптужених АА, ББ и ВВ, да се у радњама ових оптужених описаних под тачком један изреке побијане пресуде, стичу законска обележја кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, правно становиште изражено у жалби браниоца оптуженог АА, адвоката АБ1, да се у радњама овог оптуженог описаним под тачком два изреке побијане пресуде, евентуално стичу законска обележја кривичних дела изазивања опште опасности или угрожавања сигурности или пак неког другог кривичног дела, као и правно становиште изражено у жалби браниоца оптуженог ДД да се у радњама овог оптуженог стичу законска обележја кривичног дела изазивања опште опасности из члана 278 став 1 КЗ, показују неоснованим.

Осим тога, по оцени овога суда а супротно жалбеним наводима браниоца оптуженог ГГ, адвоката ГА кривично законодавство Републике Србије, сходно одредби члана 8 став 1 Кривичног законика важи и за оптуженог ГГ, будући да исти, поред држављанства Републике Босне и Херцеговине, поседује и држављанство Републике Србије.

Такође, по налажењу овога суда, не могу се као основани прихватити ни жалбени наводи Тужиоца за организовани криминал да је првостепени суд повредио кривични закон у корист оптужених АА, ББ, ВВ и ДД, тако што је нашао да су кривична дела злочиначког удруживања и то из члана 346 став 1 КЗ, које је оптуженом АА стављено на терет, и из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ, које је оптуженима ББ, ВВ и ДД стављено на терет, конзумирана кривичним делом неовлашћеног стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у

вези става 1 КЗ, које је оптуженима АА, ББ и ВВ стављено на терет, као и кривичним делом изнуде која је остала у покушају из члана 214 став 4 у вези става 1 и 3 КЗ у вези члана 30 КЗ, која је оптуженима АА, ББ и ДД стављена на терет, обзиром да је и из изреке и из образложења побијане пресуде видљиво да су оптужени АА, ББ и ВВ оглашени кривима да су починили кривична дела неовлашћеног стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ, те да су оптужени АА, ББ и ДД оглашени кривима, да су починили кривично дело изнуде у покушају из члана 214 став 4 у вези става 1 и 3 КЗ у вези члана 30 КЗ, при чему је првостепени суд на страни 38 пасус други образложења побијане пресуде дао јасне и за овај суд у свему прихватљиве разлоге о томе да су кривична дела неовлашћеног стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ и изнуде која је остала у покушају из члана 214 став 4 у вези става 1 и 3 КЗ конзумирала кривично дело злочиначког удруживања из члана 346 став 1 КЗ у односу на оптуженог АА, односно кривично дело злочиначког удруживања из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ у односу на оптужене ББ, ВВ и ДД.

И по оцени овога суда, када се има у виду закон који је важио у време извршења кривичних дела у односу на оптужене АА, ББ, ВВ и ДД, то је у потпуности правилан закључак првостепеног суда да је кривично дело злочиначког удруживања из члана 346 став 1 КЗ у односу на оптуженог АА те кривично дело злочиначког удруживања из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ у односу на оптужене ББ, ВВ и ДД конзумирано кривичним делима неовлашћеног стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ и изнуде из члана 214 став 4 у вези става 1 и 3 КЗ која је остала у покушају, обзиром да је оптуженима АА, ББ и ВВ стављено на терет и извршење кривичног дела из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ, дакле, тежи, односно квалификовани облик извршења кривичног дела из члана 246 КЗ, који постоји уколико је неовлашћено стављање у промет опојних дрога извршено од стране више лица која су се удружила за вршење тих кривичних дела, те да је оптуженима АА, ББ и ДД стављено на терет да су починили кривично дело изнуде у покушају из члана 214 став 4 у вези става 1 и 3 КЗ у саставу организоване групе, коју, сходно одредби члана 112 тачка 22 КЗ чини најмање три лица која су се удружила ради вршења кривичних дела, због чега кривична дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ и изнуде из члана 214 став 4 у вези става 1 и 3 КЗ конзумирају кривично дело злочиначког удруживања, које као самостално, подразумева управо вршење радњи које се тичу организовања групе или припадништва групи која врши одређена кривична дела, због чега се, и по налажењу овога суда, у радњама оптужених АА, ББ и ВВ описаних под тачком један изреке побијане пресуде стичу законска обележја кривичног дела неовлашћеног стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ, а у радњама оптужених АА, ББ и ДД описаних под тачком два изреке побијане пресуде, законска обележја кривичног дела изнуде која је остала у покушају из члана 214 став 4 у вези става 1 и 3 КЗ у вези члана 30 КЗ, а како је то правилно нашао и првостепени суд.

Међутим, по налажењу овога суда, првостепени суд је неправилно применио кривични закон када је противправну делатност оптуженог ВВ описану под тачком четири изреке побијане пресуде квалификовао као кривично дело неовлашћеног држања опојних дрога из члана 246 став 3 КЗ.

Наиме, одредбом члана 246 став 3 КЗ која је важила у време извршења кривичног дела, било је инкриминисано свако неовлашћено држање супстанци и препарата који су проглашени за опојне дроге, без обзира на количину и мотиве држања (осим држања ради продаје што је било кривично дело по ставу један члана 246 КЗ), док је Законом о изменама и допунама Кривичног законика који се примењује од 11.09.2009. године прописано да кривично дело представља само оно неовлашћено држање тих препарата и супстанци које је намењено за сопствену употребу и у мањој количини, што значи да је законодавац изменама и допунама Кривичног законика декриминализовао у члану 246а став 1 КЗ, неовлашћено држање опојних дрога извршено из свих осталих разлога, осим држања ради сопствене употребе, па је следствено томе одредба члана 246а став 1 КЗ блажа за оптуженог у односу на одредбу члана 246 став 3 КЗ.

Стога је Апелациони суд, Посебно одељење, поводом жалбе браниоца оптуженог ВВ, а по службеној дужности у смислу одредбе члана 380 став 2 КЗ, са напред наведених разлога, преиначио првостепену пресуду у погледу правне оцене дела, тако што је радње овог оптуженог описане под тачком четири изреке побијане пресуде квалификовао као кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ. Следствено изнетом, по оцени овога суда неоснованим се показују супротни жалбени наводи браниоца оптуженог ВВ којима се указује да је свако држање опојне дроге декриминализовано, због чега се, према ставу овог браниоца у радњама оптуженог ВВ описаног под тачком четири изреке побијане пресуде не стичу законска обележја ма ког кривичног дела.

Испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о изреченим казнама оптуженима АА, ББ, ГГ, ДД и ЋЋ, које се жалбом Тужиоца за организовани криминал побијају као благе, а жалбама бранилаца оптуженог АА, адв. АБ и адв. АБ2 и адв. АБ1, жалбама оптуженог ББ и његовог браниоца и жалбом браниоца оптуженог ЋЋ, побијају као строге, а поводом жалби браниоца оптуженог ДД, адв. ДА и бранилаца оптуженог ГГ адв. ГА и адв. ГА1, у смислу одредбе члана 383 ЗКП-а, у вези члана 380 став 2 ЗКП-а, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, налази да је првостепени суд пре свега потпуно и правилно утврдио све околности, које у смислу одредбе члана 54 КЗ утичу да казна буде мања или већа и истима је придао одговарајући значај, управо онај које оне по својој природи и заслужују.

Тако, правилно је првостепени суд као олакшавајућу околност на страни оптуженог АА утврдио да је млад, да је ожењен и отац двоје малолетне деце, да је током поступка у потпуности признао извршење кривичног дела фалсификовања исправе из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ, а да је признао да је извршио одређене радње описане под тачкама 1 и 2 изреке првостепене пресуде, да се ради о лакшој врсти дроге, да је кривично дело изнуде остало у покушају, да је код овог кривичног дела захтевајући и издајући упутство у вези бацања ручних бомби и постављања експлозива очито ишао за тим да нико од трећих лица – пролазника не страда, да нема података да је фалификоване исправе користио, као и генезу сукоба са оштећеним СС5 и правилно га је, уз оцену његове раније осуђиваности за разнородна кривична дела, као и чињеница да је предмет извршења кривичног дела описаног под тачком један

изреке првостепене пресуде велика количина опојне дроге, да је у извршењима кривичних дела изнуде и стављања у промет опојне дроге имао одлучујућу улогу, а наиме да је не само у групи него и код реализације сваке појединачне операције искључиво њима управљао, тако да су сви остали саоптужени били само извршиоци његових налога и инструкција, да је према оштећеном СС5 у телефонским разговорима испољио велику дозу безобзирности као отежавајућих околност, након што му је утврдио појединачне казне затвора и то за кривично дело неовлашћеног стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ у трајању од седам година, за кривично дело изнуде у покушају из члана 214 став 4 у вези става 1 и 3 КЗ у вези члана 30 КЗ у трајању од четири године и за кривично дело фалсификовања исправе из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ у трајању од шест месеци, применом одредбе члана 60 став 2 тачка 2 КЗ-а, осудио на јединствену казну затвора у трајању од девет година, у коју му је применом члана 63 КЗ урачунао време проведено у притвору, а како је то дато у изреци првостепене пресуде.

На страни оптуженог ББ правилно је првостепени суд као олакшавајућу околност на његовој страни ценио да је млад, да је делимично признао извршење кривичног дела неовлашћене производње и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ, да се ради о лакшој врсти дроге, да је кривично дело изнуде остало у покушају, мали обим његовог ангажовања и значаја учешћа у извршењу кривичног дела изнуде, које околности имају карактер нарочитих и оправдају примену института ублажавања казне у односу на кривично дело изнуде у покушају и правилно га је, уз оцену његове раније вишеструке осуђиваности између осталог и због кривичног дела из члана 245 став 1 КЗ РС у вези члана 22 ОКЗ, које је дакле истоврсно кривичном делу из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ, које је предмет овог кривичног поступка, као и количине опојне дроге марихуане од најмање 34 килограма коју је, ради неовлашћеног стављања у промет преносио, као отежавајућих околности, након што му је утврдио појединачне казне затвора и то за кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ у трајању од пет година, а за кривично дело изнуде у покушају из члана 214 став 4 у вези става 1 и 3 КЗ у вези члана 30 КЗ, применом института ублажавања казне, у трајању од две године и шест месеци, применом одредбе члана 60 став 2 тачка 2 ЗКП-а, осудио на јединствену казну затвора у трајању од шест година, уз урачунавање времена проведеног у притвору, а како је то дато у изреци првостепене пресуде.

У односу на оптуженог ГГ, правилно је првостепени суд као олакшавајуће околности на његовој страни ценио да је млад, да је предмет извршења кривичног дела у питању лакша врста дроге, те да је само једанпут ради продаје пренео 42 килограма опојне дроге марихуане, и правилно га је, уз оцену количине опојне дроге у питању, као веће, и његове раније осуђиваности за истоврсно кривично дело, као отежавајућих околности осудио на казну затвора у трајању од четири године уз урачунавање времена проведеног у притвору, а како је то дато у изреци првостепене пресуде.

На страни оптуженог ДД, правилно је првостепени суд као олакшавајућу околност ценио да је млад, да је кривично дело изнуде остало у покушају, да је признао да је на пословни објекат оштећеног СС5 поставио експлозив, те да је

по сопственој одлуци преломио штапин да би спречио експлозију, због чега до активирања овог експлозива и није дошло, којим околностима је правилно придао карактер нарочитих које оправдавају примену института ублажавања казне, и правилно га је, уз оцену његове раније осуђиваности за разнородно кривично дело, као отежавајуће околности осудио на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, уз урачунавање времена проведеног у притвору, а како је то дато у изреци првостепене пресуде.

У односу на оптуженог ЋЋ, правилно је првостепени суд као олакшавајућу околност ценио да је исти ожењен, да је признао извршење кривичног дела за које се терети и да до сада није осуђиван, и правилно га је, у одсуству отежавајућих околности, за кривично дело недозвољено држање оружја из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ осудио на казну затвора у трајању од једне године.

И по налажењу овога суда, овако појединачно утврђене казне затвора за кривична дела у питању, оптуженима АА и ББ и изречене јединствене казне затвора и то оптуженом АА у трајању од девет година, а оптуженом ББ у трајању од шест година, уз урачунавање времена проведеног у притвору, као и казне затвора изречене оптуженом ГГ у трајању од четири године, оптуженом ДД у трајању од једне године и шест месеци и оптуженом ЋЋ у трајању од једне године, уз урачунавање времена проведеног у притвору, сразмерне су тежини извршених кривичних дела и степену кривице оптужених и нужне, али и довољне за остварење у члану 42 Кривичног законика прописане сврхе кажњавања.

Стога су жалбе Тужиоца за организовани криминал, оптуженог ББ и његовог браниоца и бранилаца оптужених АА, ГГ, ДД и ЋЋ у делу одлуке првостепеног суда о изреченим казнама овим оптуженима, оцењене као неосноване.

Одлучујући о кривично правној санкцији, поводом жалбе браниоца оптуженог ВВ, а с обзиром на измењену правну квалификацију радњи овог оптуженог описаних под тачком четири изреке првостепене пресуде, Апелациони суд, Посебно одељење је оптуженом ВВ, за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, утврдио казну затвора у трајању од два месеца, па га је, задржавајући као правилно утврђену казну затвора из првостепене пресуде у трајању од пет година, због кривичног дела неовлашћеног стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ, применом одреде члана 60 став 2 тачка 2 КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од пет година и једног месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору од 01.01.2009. године, па надаље, а како је то дато у изреци ове пресуде. При одмеравању казне, Апелациони суд, Посебно одељење је имао у виду све околности, које у смислу одредбе члана 54 КЗ утичу да казна буде мања или већа, па је тако од олакшавајућих околности на страни овог оптуженог ценио да је ожењен и отац једног малолетног детета, да је у потпуности признао да је критичном приликом опојну дрогу у питању неовлашћено држао ради сопствене употребе, да је делимично признао извршење кривичног дела неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ, да се ради о лакшој врсти

дрогe, док је као отежавајућу околност на његовој страни ценио да је до сада више пута осуђиван за разнородна кривична дела, да је предмет извршења кривичног дела неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ већа количина опојне дроге марихуане, као и његово значајно учешће у набављању и преношењу ове опојне дроге, будући да је једино он био у контакту и познавао добављача дроге.

По оцени Апелационог суда, Посебно одељење, овако одмерена јединствена казна оптуженом ВВ сразмерна је тежини извршених кривичних дела и степену његове кривице и нужна да изрази друштвену осуду за кривична дела у питању, али и довољна за остварење у члану 42 Кривичног законика прописане сврхе кажњавања. Стога су жалбе Тужиоца за организовани криминал и браниоца оптуженог ВВ у делу одлуке првостепеног суда о изреченој казни овом оптуженом, оцењене као неосноване.

Одлука о мери безбедности одузимања предмета према оптуженом ЂЂ, изречена је правилном применом одредбе члана 87 КЗ, тако да се њена законитост не доводи у питање.

Одлука о одузимању имовинске користи прибављене кривичним делом од оптужених АА, ББ и ВВ у износу од 5.750 еура, донета је правилном применом одредби члана 91 и 92 КЗ, а како је то већ наведено у овој пресуди у делу у коме су образлагане битне повреде одредба кривичног поступка, па се правилност одлуке првостепеног суда у овом делу не доводи у питање нити жалбама оптуженог ББ и његовог браниоца и бранилаца оптужених АА и ВВ.

Осим тога, предлог браниоца оптуженог ГГ, адвоката ГА1, за раздвајање кривичног поступка, поднет жалбеном суду, након доношења првостепене пресуде и истека рока за изјављивање жалбе, очигледно је недозвољен, с обзиром да сходно одредбама из члана 34 ЗКП-а, суд може да донесе одлуку о спајању или раздвајању кривичног поступка до завршетка главног претреса.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 388 ЗКП-а, и одредбе члана 391 став 1 ЗКП-а, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Јелена Петковић-Милојковић

Председник већа – судија
Слободан Рашић

Дн-а:

- Списи и осам отправака – Вишем суду у Београду, Посебно одељење
- један отправак – Тужиоцу за организовани криминал

С у д и ј а,